

Verslag van de Israëlreis, april 2024

Beste lezers, hierbij deel ik enkele van mijn ervaringen in het land Israel met u.

Van 15 t.e.m 30 april 2024 was ik in Israel, in de Negev-woestijn, waar ik tijdelijk woonde in het dorpje Nitzana op de Egyptische grens. Van daaruit ging ik, samen met tientallen andere vrijwilligers, 6 dagen per week de boeren in de omgeving helpen bij hun werk.

De aanleiding voor het maken van mijn reis was het gebeuren op 7 oktober 2023: aanhangers en sympathisanten van de terreurbeweging Hamas uit Gaza vielen doelbewust joodse mensen en dorpen in Israel aan. Op die ene zaterdag vielen minstens 1200 doden, werden honderden mensen mishandeld en ontvoerd naar Gaza – om nog maar te zwijgen van de gruwelijke beestachtigheden die er plaatsvonden m.b.t. onschuldige burgers.

Op dit moment zijn er nog altijd ruim 100 gijzelaars in Gaza; het zijn burgers (geen soldaten!) en hun leeftijd varieert van 1 tot 87 jaar. Laten we de Here God bidden om hun welzijn en hun vrijlating.

Hamas heeft met deze daad van geweld de staat Israel aangevallen. Israel heeft op 8 oktober 2023 soldaten gestuurd naar Gaza om de gijzelaars terug te halen en om Hamas te bestrijden.

De huidige strijd voelt sinds 8 oktober voor Israels bevolking als het voeren van een 2^e onafhankelijkheidsoorlog. Hun veiligheid en voortbestaan als volk en natie is immers in het geding.

Dat de gijzelaars (levend of dood) nog niet terug zijn in het land is voor de bevolking van heel Israel een groot trauma. Je merkt het op straat: mensen spreken erover, er zijn overal gele linten en gele strikjes als herinnering aan hen en de rood-zwarte posters met foto's van de gegijzelden zie je overal.

Mij doet dit alles denken aan wat er in Psalm 83 beschreven staat.

Het dorp Nitzana in de Negev-woestijn wordt omgeven door ca. 130 boerderijen, waar op een biologische manier diverse gewassen geteeld worden in kassen of warenhuizen.

Deze kassen zijn niet zoals bij ons in Nederland van glas, maar van nylon. De temperatuur in de woestijn is er prima om te groeien, maar de gewassen dienen beschermd te worden tegen stormwinden en ongedierte. Waterleidingen in de kassen voorzien de gewassen heel precies van de juiste, minimale, hoeveelheid

water. Er zijn in de kassen tomaten, cherrytomaten, diverse lookplanten, bananen, blauwe bessen, aardbeien, aubergines, komkommers, etc. te vinden. De gewassen worden handmatig onderhouden en de vruchten worden dagelijks met de hand geplukt en verpakt.

Veel werknemers uit Gaza en Thailand verdienen de kost in de landbouw. De Gazanen zijn echter sinds 7 oktober niet meer welkom en veel Thaise werknemers zijn gevlucht omdat op 7 oktober ook de hier gestationeerde werkers uit Thailand werden gedood of gegijzeld door Hamas. Slechts enkele Thai zijn achter gebleven om het werk in de kassen voort te zetten.

Wij maakten tijdens het werken soms de grap: zij zijn Thai, maar wij zijn taai. We werkten ook met elkaar samen; ondanks de taalbarrière ging dat prima.

Ik was naar Israel uitgezonden via de Stichting Lema'ancha, die opgericht werd in november 2023 als reactie op het gebeuren van 7 oktober 2023.

In de tijd dat ik in Nitzana werkte waren er vrijwilligers uit Zwitserland, Duitsland, Oostenrijk, Nederland en Frankrijk. De eerste week was de voertaal Duits, daarna Engels. Ik spreek o.a. een paar woorden Ivriet en ik vond het heerlijk om al die talen te gebruiken!

De diverse vrijwilligers hadden allemaal één ding gemeen: het volk van Israel helpen – hoe dan ook!

De boeren hadden ook telkens die ene vraag aan ons: “Waarom doen jullie dit?” Ze begrepen maar niet, waarom wij ondanks de oorlog en de raketten uit Iran toch naar Israel gekomen waren. Als wij dan zeiden: “Wij geloven in de Bijbel en in de God van de Bijbel, Die ook de God van Israel is. Wij willen jullie ondersteunen, omdat jullie Gods Volk zijn” – dan waren ze geraakt.

Een van de boeren zei ons: “Niemand helpt ons, we staan alleen. En nu komen jullie naar hier, naar ons land! En jullie helpen ons! Alleen al het feit dat jullie het risico nemen om hier te verblijven is geweldig. En dat jullie dan ook nog helpen met het werk is prachtig – maar dat is niet eens het belangrijkste. Jullie ZIJN er. Voor mij voelt het alsof jullie engelen zijn die rechtstreeks hierheen gezonden zijn om ons te steunen. Kom, laten we elkaar een hug geven (omhelzen).” Sommige boeren waren echt ontroerd als wij daar bezig waren. Het was mooi om te zien, hoezeer ons werk gewaardeerd werd. Dat werd ook gedeeld in de plaatselijke media en in de naburige dorpen.

Vrijwilligers komen, vrijwilligers gaan, maar het vrijwilligerswerk blijft bestaan. In Nitzana kreeg St. Lema'anacha te horen, dat er voortaan niet meer in een bedoeïnentent geslapen hoefde te worden - zoals tot Pesach het geval was. Voortaan mogen alle vrijwilligers de huisjes van het straatje waar ze nu wonen, blijvend gebruiken. Dit straatje werd vanaf toen het "Nederlandse straatje" genoemd!

Geachte lezers, de situatie in Israel is nog ongekend heftig. Ondanks het feit dat het gewone leven lijkt door te gaan, kampen veel mensen met verdriet om het verlies van familieleden, om het onbekende lot van de gijzelaars, om de rakettenregen die sinds 2005 (!) haast dagelijks aan de gang is en om het groeiende antisemitisme in de wereld.

Een van de boeren verwoordde het zo: "Natuurlijk gaat het leven hier door, wat moeten we anders? Ik moet zaken doen, ik moet dingen plannen, want anders heeft onze vijand gewonnen – maar ik weet ook dat mijn leven elk moment gevaar loopt. Ik zit nu achter mijn computer te werken, maar ik kan vanmiddag wel dood zijn. Dat weten wij allemaal, hier in Israel. Daarom moet je ook goed weten waarmee je bezig bent. Leef bewust. Denk na over alles. En - eerbiedig het leven!"

Beste lezers, laten wij Israel, Gods eerstgeboren Zoon (Ex. 4: 22), niet vergeten in onze voorbede. Want wie Gods oogappel aanraakt, raakt Hem aan. De oogappel is zeer gevoelig. In Zacharia 2: 8-11 lezen we het zo:

"Want, zo zegt de HERE der heerscharen, wiens heerlijkheid mij gezonden heeft, aangaande de volken die u uitgeplunderd hebben – want wie u aanraakt, raakt zijn oogappel aan - : voorwaar, zie, Ik beweeg mijn hand tegen hen, en zij zullen hun knechten ten buit worden. Dan zult gij weten, dat de HERE der heerscharen mij gezonden heeft. Jubel en verheug u, gij dochter van Sion! Want zie, Ik kom in uw midden wonen, luidt het woord des HEREN, en vele volken zullen te dien dage gemeenschap zoeken met den HERE en zij zullen Mij tot een volk zijn, en Ik zal in uw midden wonen."

Dit mag tot troost zijn: ieder, Jood of Griek, Arabier of Nederlander, mag de Naam des HEREN aanroepen en zal dan behouden worden. Niemand uitgezonderd, ieder is welkom.

Wanneer u over bovenstaande tekst met mij van gedachten wilt wisselen of mijn beeldverslag van de reis wilt zien, kunt u contact met mij opnemen. U wordt daartoe van harte uitgenodigd!

Shalom, Conny de Ronde

bderonde@kpnmail.nl of tel. 0186 – 602489

In de tomatenkas onkruid wieden

In de komkommerkas 'dieven'

Lookplanten in de kas afsnijden

Koffiepauze, buiten